

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația :
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil :
Protoiereu DUMITRU ANTAL

O sărbătoare în munți.

— Sfințirea bisericii din Poșaga-de-jos, în ziua de Duminică 30 Iunie 1929. —

De partea stângă a Arieșului, se află modestul sat de munte — *Poșaga-de-jos*, pe o vale ce poartă acelaș nume.

Dintre modestele căsuțe de băne, resfirate răsleț pe cele două plaiuri, răsare în tăcere turnul bisericii celei noi, ca nu nou străjer de veghe al credinței și al limbii strămoșești.

Această frumoasă biserică e cu adevărat rodul credinței, căci din însemnata sumă de 400.000 L., sumă la care se ridică costul ei, numai 20.000 au primit ca ajutor obținut de către Consistorul din Cluj dela Minist. de Culte și 25.000 dela județul Turda, iar restul este exclusiv contribuția credincioșilor, prin repartiții dela 2—5 mii Lei. Merită să fie amintiți și aici cei-ce s'au distins în mod deosebit, al căror gest servească drept pildă de imitat. Între aceștia în primul rând este fruntașul Gligor *Hoaza*, care a contribuit cu 100.000 în numerar și aproape tot cu atât în material de construcție. Prim-epitropul Zaharie *Botaș* a donat locul pe care s'a zidit bise-

rica, în valoare de 50.000, iar Gligore *Botaș* a donat clopote în valoare de 12.000 și epitropul N. *Zac* 8000 Lei. Din astfel de jertfe și prin râvna harnicului preot Alex.

Rușdea, și-au ridicat poșegenii frumoasa biserică, care va servi drept mărturie despre vrednicia lor generațiilor ce-i vor urma.

Spre a da fastul cuvenit sfințirii unui astfel de lăcaș, am plecat dela Cluj corul teologilor, sub conducerea d. prof. Dr. Vasile *Petrașcu*, Sâmbătă dimineața, cu o zi înainte. În drum zăbovind la Turda câteva ore, cum era zi de sărbătoare, glasul conștiinței ne-a chemat la ruga de dimineața, unde în cor am dat răspunsurile liturgice, fapt care a impresionat adânc pe părintele proto-pop Mureșan și pe părintele liturghisitor Maximilian, pre-

Noua biserică ortodoxă română din Poșaga.

cum și pe puținii credincioși ce se aflau în biserică.

De aici cu trenul mic la amiaz am plecat pe Arieș în sus către Poșaga. După o călătorie de 3 ore, pe o vreme frumoasă,

printr'un peisagiu fermecător, am ajuns la Lunca, ultima gară a destinației, de unde pe jos ne-am îndreptat spre Poșaga. În cale am fost întâmpinați de un grup de săteni în frunte cu înv. Galaction Chiș, care ne-a dorit bun sosit. După un repaus de vre-o 2 ore am asistat și cântat la vecernia săvârșită în vechea biserică.

Duminecă de cu dimineța s'a arătat o zi frumoasă, după câteva zile de ploi, ca împreună cu poporul îmbrăcat la feliu, să înalțe măreția sărbătorii. De timpuriu ulițele se tixesc de credincioși, cari așteaptă cu nerăbdare pe Arhiereul lor. Un grup de 20 călăreți, sub conducerea vrednicului înv. Gal. Chiș, au ieșit de departe întru întîmpinare, iar în marginea satului, păr. protop. V. Gan, însoțit de câțiva preoți și de un respectabil număr de credincioși, a urat bun sosit P. S. Sale Episcopului nostru Nicolae, care a binevoit să onoreze cu prezența sa marea sărbătoare ce s'a pregătit. În fața caselor parohiale, în mijlocul satului, 12 preoți îmbrăcați în odăjdii și corul în cântece înălțătoare, au primit pe P. S. S. Odată cu P. S. S., care era însoțit de păr. prot. D. Antal, rev. eparhial și arhidiaconul Dr. I. Vască, decanul Acad. teologice, a mai sosit un număr însemnat de intelectuali din jur, între cari Dr. Miclea, prefectul județ. Turda, Dr. V. Moldovan, deputat, Dr. A. Nicola, senator, dna și dl Dr. Furdui, adv., primarul orașului Turda, Dr. I. Boieriu, dna și dl Dr. Lupescu, med. casei cerc. Turda, I. Suceava, primpretor, etc. De aci, după-ce preotul localnic a prezentat P. S. S. crucea, evanghelia și cheia bisericii, printre credincioșii înșirați de ambele părți ale drumului, deoparte poșegencele cu chicile lor bogate, de alta bărbații frumos îmbrăcați, formând un lanț încheiat dela casele parohiale până la biserică, pe o distanță de cca 250 m., cortegiul în frunte cu corul ce intona cântece potrivite unor asemenea momente, a condus pe P. S. Sa până la locul destinat actului festiv al sfîntirii.

La ora 9 și jum. P. S. Sa, îmbrăcat în odăjdii, asistat de prot. D. Antal, rev. ep., arhidiacon Dr. I. Vască, decanul Acad. teol., prot. Gan, prot. Furdui și 12 preoți din jur, a început sfîntirea noului lăcaș de închinare. Aceasta s'a petrecut într'un mod atât de

solemn, după ritul obișnuit, cu încunjura-rea bisericii, citirea evangheliilor, ungerea cu sf. mir, intrarea în biserică, rostindu-se rugăciunile rețerate, fapt care a impresionat până la lacrimi pe credincioșii adunați într'un număr de peste o mie. — După săvârșirea sfîntirii altarului și obiectelor menite pentru el, a urmat sf. liturgie, o slujbă dumnezeiască cum nu au mai avut prilej să vadă credincioșii din acele părți. Răspunsurile le-a dat corul condus de dl prof. Dr. V. Petrașcu. În biserica arhiplină, un fenomen ortodox merită să fie remarcat. În nae erau exclusiv numai bărbați. Femeile, între cari și doamne din intelectualitatea aleasă din jur, și-au păstrat locul în tinda bisericii, așa cum este vechea orânduire în biserica noastră. Accentuez acest fapt care este ortodox și care a început să nu prea fie observat.

Serviciul divin s'a încheiat cu predica P. S. Sale, ținută din pridvorul bisericii, spre a putea asculta părintescul cuvânt al P. S. Sale întreaga asistență, întrucât biserica deși încăpătoare, nu a putut cuprinde decât a parte din cei adunați. Înălțătoarea cuvântare a P. S. Sale a fost plină de sfaturi și învățături creștinești și cetățenești, îndemnând la muncă și bună înțelegere pe credincioși. Cuvântul apostolesc a impresionat și mișcat nespuse de mult mulțimea mare de ascultători. Preotul Alex. Rușdea a mulțumit P. S. Sale pentru osteneala și înțeleptele învățături date credincioșilor săi, urându-i mulți ani cu sănătate, repetate de toți ascultătorii.

După acestea P. S. Sa a fost condus iarăși de către preoții îmbrăcați în odăjdii, în frunte cu corul care în tot decursul cânta cântece religioase, la casa părintelui de unde apoi cu toții am luat parte la masa comună. Au participat aproape 100 de persoane. Masa a luat sfârșit la ora 4, când P. S. S. s'a reîntors la reședință.

După masă la ora 5 și jum. a avut loc o serbare populară, în localul școlii, cu un program de cântece executate de corul teologilor și două conferințe. Serbarea o deschide păr. Șendrea, din încredințarea pă-

rintelui localnic. — Urmează cântecele religioase: „Cerurile spun“ și „Ție“ de Vorobkievici, executate într'un mod solemn. Pentru îmbogățirea programului am avut prețiosul concurs al dlui Dr. Lupescu, medic la casa cercuală din Turda, care a vorbit despre felul cum trebuie să fie crescuți copiii în primul an după naștere, spre a da țării o generație de cetățeni sănătoși, sănătatea fiind capitalul cel mai de preț al unei națiuni. Cuvântarea d-sale expusă într'un mod atât de frumos și pe înțelesul tuturor, a stârnit vii aplauze. În continuare au fost executate cântecele lumesti: „Dorul înstrăinatului“, „Vraja“ și „Bobocel“, cari au înveselit nespuse de mult pe ascultători, între cari pe lângă țărani a fost și un frumos număr de intelectuali, d-ne și dș. După acestea unul dintre studenții teologi a vorbit despre biserică și școală, legătura organică dintre aceste, precum și foloasele acestor instituțiuni și opera lor de luminare, a rosturilor noastre pe acest pământ ca Români și creștini. Programul s'a încheiat cu „Doinitorii Români“ de Popovici, în furtunoase aplauze. Părintele Șendrea emoționat de reușita programului, în cuvinte adânc simțite, aduce mulțumiri corului și neobositului conducător prof. V. Petrașcu, datorită străduințelor cărui credincioșii din Poșaga au putut să trăiască câteva momente de înălțare. Dl prof. Dr. V. Petrașcu răspunde la acestea, exprimându-și totodată admirația față de simțul artistic ce l-a remarcat în cusăturile poșegenelor și în combinarea artistică a culorilor. Îndeamnă să cultive talanții cu cari sunt înzestrați și întrucât a observat printre ei o seamă de buni cântăreți, îi îndeamnă să se constituie într'un cor, mai ales că au în mijlocul lor un învățator atât de sânguincios, care nu va cruța nici un moment de oboseală pentru astfel de scopuri mărețe, căci se cuvine să ducă până la sfârșit opera începută și le dorește ca până la anul să audă vestea că în biserică atât de frumoasă din Poșaga, cântă în fiecare sărbătoare corul credincioșilor.

Astfel a luat sfârșit înălțătoarea sărbătoare din munți la orele 8 și jum.

Fl. M.

CREAȚIUNEA LUMII

(Urmare).

Dacă autorul a creat el singur toate icoanele obvenite în acest tratat, ori a mai împrumutat și din alte izvoare, fie chiar și din izvoare păgâne, nu pare a fi de mare importanță, căci un astfel de împrumut nu n'ai poate fi un mit, ci înfățișează numai accidentală formă literară a mitului.

Durere că Janssens nu-și pune întrebarea: pentru ce ordinea singuritelor zile ale creațiunii, nu aparține elementelor revelate? De asemenea nu este clar, dacă numărul de 6, numărul zilelor lucrării divine, trebuie socotit la elementele artistice.¹⁾

Interpretarea popular-didactică are ca și teoria viziunii, ceva comun cu teoria explicării literare, și altceva cu idealismul. Bătător la ochi este felul cum accentuează deosebirea de fond și formă în Hexaemeron. Este mai precaut, zic unii teologi, a nu ne atinge câtuși de puțin de dogma lipsei de erori a sf. Scripturi.

Teoria de care ne ocupăm, cu toate că este o combinație cuminte, a fost și este criticată.²⁾

11. Interpretarea mitică.

După această ultimă teorie de care ne ocupăm, tratatul biblic despre creațiune este un simplu mit, păstrat prin tradiție sau împrumutat și încheșat în scris de Moise. Aproape aceleași idei sunt și în cosmogonia asiro-babiloneană.

Aderenți ai mitismului sunt câțiva asiriologi și teologi germani protestanți ca Winkler, Zimmern, Gunkel, cari cred că a fost o vreme când cultura asiro-babiloneană a stăpânit întreaga Asie, ba s'a întins și în Egipt, deci originea întregii culturi, implicit și a scrierilor sfinte, a iudeilor trebuie căutată în Babilonia.

Punctele de sprijin ale acestei teorii lipsesc, căci nu găsim elementul mitic nici în primul cap. al Genezei, precum nici în întreaga Sf. Scriptură. Incercările de a arăta câteva urme de mituri n'au fost norocoase, iar părerea că Ezra, sau un alt învățat iudeu, ar fi șters orice urme de mit, ca fiind incompatibile cu concepția monoteistă, n'are nici o greutate.

La întrebarea: care este raportul Hexaemeronul față de științele naturale după părerea teoriei mitice.³⁾ Tratatul biblic despre creațiune ne înfățișează o teorie științifică asupra ordinii creațiunii. Datele științifice ale acestui tratat nu se potrivesc

¹⁾ Specht „Lehrbuch der Apologetik“ p. 146.

²⁾ Minjon „Der Katolik“ 1910 p. 87.

³⁾ „Genesis“ p. 131.

cu rezultatul științelor naturale moderne. Numai un spirit lipsit de critică poate face încercarea să stabilească o apropiere între primul capitol din geneză și științele naturale. Contradicția între teologie și geologie este de neînălțurat, dacă se mențin în pozițiile actuale.

Ce atitudine trebuie să avem noi față de diferitele interpretări ale Hexaameronului?

După cum am afirmat la începutul capitolului biserica ortodoxă încă nu s'a pronunțat formal asupra acestei chestiuni. Dogmatistii ortodocși contemporani mai de seamă, cu toate că urmând majorității sf. părinți au rămas pe lângă interpretarea literală a Hexaameronului, nu esclud și o altă interpretare. Astfel N. P. Rojdestvenschi după ce înșiră toate argumentele aduse de aderenții concordismului încheie prin cuvintele: „Dacă acest număr de 7, va fi de zile, ceasuri, minute ori secunde, este indiferent și cu totul neesențial. Partea esențială în istorisirea biblică despre creațiune se cuprinde în faptul, că ea recunoaște șase momente în istoria creațiunii, iar că al șaptelea se consideră, ca moment terminător. Aceasta trebuie să fie obiectul credinței noastre, învățătura clară și determinată a revelației divine. Ce se atinge despre durata zilelor creațiunii, apoi asemenea chestiune este deschisă speculațiunilor omenești și combinațiunilor învățaților exegeți și pentru credință nu are mare importanță. În esență o astfel de privire la zilele creațiunii nu conține nimic contrar doctrinei și adevărilor fundamentale ale credinței, fiindcă chestiunea duratei acestor zile, modul cum trebuiesc înțelese, nu este tranșată nici în simbolul credinței noastre, nici în hotărârile sinoadelor ecumenice în senz dogmatic, așa că opiniunile dogmatice în ceea ce privește particularitățile acestei chestiuni sunt libere“. „Apolog. creștină“ v. II. pag. 226.

„Concluzia generală asupra zilelor creațiunii trebuie să fie exprimată de noi astfel: cu toate că n'avem temeieri solide spre a afirma, că zilele creațiunii corăspund pe deplin cu ale noastre, și cuprind, nici mai mult, nici mai puțin decât 24^h, n'avem, nici temeieri pentru a le considera ca intervale scurte, sau epoci îndelungate, și

nici numai ca idei ale creațiunii“ p. 202. Dacă urmărim cu atențiune locurile unde face paralelă între datele Bibliei și cele ale științelor naturale, ne face impresia că înclină chiar spre una din teoriile istorice, căci spune la pag. 220: „Dacă curiozitatea științifică își face presupunerile sale despre astfel de fenomene în desvoltarea treptată a formațiunii lumii, fenomene despre cari nu se amintește în Biblie, aceasta nu însemnează, că științele naturale cad în contradicție cu Biblia și ultima nu neagă în mod necondiționat acțiunea legilor naturale în procesul formațiunii lumii, deși nu le descrie amănunțit acțiunea lor. *Biblia nu ne spune că tot ce există s'a creat nemijlocit de D-zeu, fără participarea forțelor naturii create de El.* Spre pildă în povestirea biblică despre creațiunea lumii vegetale și animale, se zice direct, că ambele au fost create prin mijlocirea elementelor naturii gata, create de mai înainte. Aceasta ne-o arată expresiunile biblice: „Și a zis Dumnezeu: ...să producă pământul verdeață..., să producă pământul târătoare..., să producă pământul suflet viu“ etc....

„De aicea se vede, că nu numai învățătura științelor naturale, despre formarea treptată a lumii, dar în particular, chiar și teoriile despre originea speciilor, dacă nu neagă existența Creatorului, nu esclud necondiționat învățătura biblică despre creațiune, și nu stau în contradicție directă cu ea. Se poate admite fără a se contrazice esențial Biblia, că crearea formelor organice superioare de viață, a putut să se efectueze prin trecerea formelor organice inferioare în cele superioare și mai desăvârșite“.

A. Comoroșan după ce răspunde întrebării: „cum au să se înțeleagă cele șase zile ale creațiunii?“ în senzul că „cele șase zile trebuiesc privite, drept zile îndatinate, adecă constătătoare din 24^h“, amintește că mai sunt și alte păreri: Inzistă în special asupra concordismului și combat argumentele invocate de aderenții lui. Iar concluzia finală cu care încheie capitolul este: „Sub aceste referințe nu există necesitatea, de a se abate dela înțelesul verbal al cosmogoniei mozaice și a părăsi înțelesul celor șase zile ale creațiunii ca zile îndatinate, cel puțin până atunci, până

când știința naturală nu a constatat în privința întrebărilor referitive adevărul într'un mod sigur și deplin¹⁾

E de notat că autorul s'a exprimat atât de puțin favorabil față de științele naturale cu patru decenii în urmă. Ori de atunci încoace științele naturale au progresat enorm. Experiența a dovedit, că anumite date geologice și paleontologice nu numai că nu sunt niște simple presupuneri, ci adevăruri peste cari nu se poate trece.

Silvestru de Canev cu toate că într'un loc al Dogmaticii sale (vol. III. pag. 115) spune: „deși biserica veche n'avea ocazia să-și exprime pretutindeni cuvântul său hotărâtor relativ la povestirea lui Moise despre crearea celor 6 zile, dar privirea principală și dominantă între păstorii ei a fost, că aceasta cuprinde nu alegorii, ci istoria reală și autentică a creației și că sub zile aci se înțeleg nu zile închipuite numai, ci reale și autentice. Această privire a continuat să se păstreze și până acum se păstrează nu numai în biserica de răsărit, ci și în cea de apus“, la pag. 113 al aceluiaș volum, admite teoria restituției.

De altcum și afirmația „că interpretarea verbală se păstrează încă în biserica apuseană“, azi nu corăspunde adevărului.

Macarie e tot pentru părerea tradițională. Opera lui însă datează dintr'un timp când într'adevăr nu era nevoie să se țină cont de științele naturale, cari steteau pe niște temelii foarte șubrede.²⁾

Mihălcescu la întrebarea: „Care dar din toate interpretările și teoriile asupra zilelor creației trebuie admisă?“, răspunde: „În biserica noastră ortodoxă, unde discuțiunile dintre teologi și oamenii de știință, n'au fost așa de aprinse și întinse, ca 'n apus, s'a admis mai mult interpretarea strict istorică și literală.“³⁾ Deci numai prin forța împrejurărilor s'a păstrat în biserica ortodoxă această interpretare.

Biserica apuseană contimporană condamnă: 1) teoriile cari consideră Hexameronul drept o imitație a cosmogoniilor și miturilor politeiste; 2) interpretarea ale-

gorică și 3) interpretarea profetică. Toate celelalte teorii le aprobă. Comisiunea biblică în ziua de 30 Iunie 1909 a precizat expres că exegeții pot lua cuvântul jom, sau în senz propriu, sau în senz impropriu.

În biserica protestantă libertatea interpretatorilor prin nimic nu este limitată, din care motiv aproape fiecare își formulează câte o nouă teorie. De altcum această biserică în materie de interpretare a sf. Scripturi nu are nimic stabilit.

Abstrăgând de părerile dominante în celelalte biserici, împrejurarea că dogmatistii ortodocși mai noi nu esclud unele din teoriile expuse în acest capitol, înseamnă că interpretarea literală nu este pretinsă cu necesitate de textul biblic al Hexameronului, ba ce-i mai mult, dacă împrejurările pretind, poate fi înlocuită printr'o altă interpretare (de sine înțeles dacă nu alterează adevărurile dogmatice).

Ori împrejurările actuale, în biserica noastră, sunt cu totul schimbate față de trecut. Descoperirile științelor naturale, cari în apus de un secol încoace preocupă spiritele, dând mult de gândit lumii teologilor, în răsărit până bine de curând au fost ca și inexistente, deci inexistență a fost și problema unei eventuale abateri dela interpretarea tradițională a tratatului biblic despre creație. Azi însă după-ce în special în biserica ortodoxă română, avem chiar reprezentanți de seamă ai științelor naturale, după-ce în lumea intelectuală ideile naturaliștilor sunt primite fără de nici o rezervă, problema este actuală. Nu înțeleg prin actualizarea acestei probleme, ca biserica momentan să admită toate părerile naturaliștilor în defavorul sf. Scripturi, ci să împace spiritele printr'o critică severă și documentată a punctelor de divergență dintre Biblie și știință. Lupta cea mai aprigă trebuie să deie în școală, unde profesorii naturaliști, în numele științei, în câteva ore distrug tot ceea-ce ani de zile a clădit biserica. Acolo biserica prin arme similare trebuie să contrabalanseze atacul, și nu va putea ajunge la nici un rezultat dacă nu va țineă cont și de tăria terenului pe care stă contrariul. Armele trecutului rămân ineficace. Părerea mea personală este că timpurile actuale ne pretind să dăm atențiune și altor interpretări, nu numai ce-

¹⁾ „Dogmatica ortodoxă“ p. 284.

²⁾ Traducerea în limba română a vol. II. și III. datează din anii 1887—1889.

³⁾ „Teol. dogmatică“ (cursuri) pag. 317.

lei literale. Iar dintre toate interpretările expuse, după-ce vom ținea cont de faptul că tratatul biblic despre creațiune nu poate fi despoiat de caracterul lui istoric, cea mai demnă de atențiune, este concordismul.

(Va urma).

Muntean

Pentru „Unirea” din Blaj.

Șolomonarii dela „Unirea” s’au apucat de profeții. În numărul din urmă spun „că Preasfințitul Ivan nu va mai fi multă vreme „stăpân” cu autoritate de arhieru al Clujului nostru unit”.

Ori noi nu ne prea temem de valul de jezuitism, — cu atavism jidovesc, — care vine dinspre Gherla, — ci cel mult ne va scârbi.

Episcopul ortodox al Clujului, fie actualul, fie următorii lui în scaun, cu un stat major de membrii ai Academiei, cum sunt d-nii Pușcariu, Bogdan-Duică, Lupaș, Lapedatu, Dragomir, profesorii Panaitescu, Bănescu, Stanciu Victor, Ghibu, Popescu-Voitești, Ștefănescu-Goangă și mulți, mulți alții, cu consilieri aleși, cu profesori de teologie bine pregătiți, — cu 16 protopopi distinși, nu se mai teme nici de „Felecarii” Clujului unit, nici de Simionii și Casii cu soții ungueroaice, — ci așteaptă în liniște sporul hoseștilor dintre cari unii și-au câștigat aici deja, în slujbele prin cari au trecut, un nume, pre care nu-l dorim fraților de pe Târnave. Dacă s’ar hotări cumpăna spre Blaj, — ei, am mai fi avut cu cine sta de vorbă, dar gherlanii pot veni, — sunt așteptați de tovarășii de aici ai popii Man — cu alaiu în sunete de trâmbițe, după obiceiurile gherlane.

A. S. R. Principesa-mamă Elena și religia. Într’un articol apărut în ziarul francez „Petit Parisien” A. S. R. Principesa-mamă Elena, în legătură cu educația micului Rege Mihai I, venind vorba despre religie, a spus următoarele:

„Pentru a străbate marea furtunoasă a vieții, — îmi zise tânăra Principesă Elena, — trebuie să ne îmbrăcăm pe nava credinței. Fie că medităm asupra trecutului,

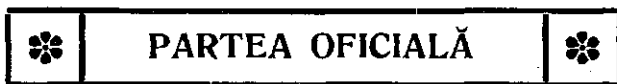
fie că facem planuri pentru viitor, spiritul credinței este o forță; fără el desfășurarea existenței se face în întunec, fără ideal, fără echilibru.

„Nu știi ce soartă mă așteaptă în fluxul și refluxul vieții, sub povara sarcinilor mele de mamă, dar țin cu tărie să păstrez credința fiului Meu, căreia deși e încă tânăr, pare că îi închină o inimă fără ură și un spirit fără cotituri.

„Adeseori, după orele Sale de studiu eu îl țin timp îndelungat lângă mine și-L învăț cultul vredniciei, fără care viața omească nu poate fi fecundă”.

Un monument lui Wilson e în proiect să se ridice în București, drept recunoștință pentru enunțarea principiului de autodeterminare la încheierea războiului, pe baza căruia s’au ținut adunările din Alba-Iulia, Cernăuți și Chișinău, în cari s’a hotărât unirea cu patria mamă. Inițiativa ridicării acestui monument e luată de românii americani, pentru care scop vor și aduna o sumă de 75 mii de dolari.

Un bun mijloc de inferare al speculanților s’a introdus în orașul Galați, care afișează pe o tablă mare în mijlocul pieții, numele brutarilor cari au fost găsiți cu pâinea lipsă la cântar. De când funcționează afișarea s’au împușinat speculanții. Acest mijloc ar fi folositor și altor orașe ca și altor speculanți și hoți.

Nr. 4592/1929.

ORDIN CIRCULAR

Atragem și pe această cale atențiunea tuturor serviciilor în subordine, să dea tot concursul organelor administrative ale statului la propaganda în favorul aviației române.
Cluj, la 2 Iulie 1929.

Consiliul Eparhial.

Comunicat oficial.

Spre orientarea on. preoțimi din eparhia noastră, comunicăm următoarele două deciziuni aduse de Comisiunea centrală a timbrului, în chestiunea scutirii de impozite de echivalent a caselor și sesiunilor parohiale.

1. În ședința din 9 Ian. 1929, comisiunea a decis: „Imobilele parohiale date în

folosința preoților parohiei respective, ca un accesoriu al profesiei lor, nefiind producătoare de venit, sunt scutite de impozitul de echivalent.“

2. În ședința din 30 Aprilie 1929, cu Nr. 119.757, a decis: „Ca lămurire complementară a decisiunilor din 31 Ian. 1928 și 9 Ian. 1929, prin imobilele parohiale date în folosința preoților parohiilor respective, ca un accesoriu al profesiei lor, scutite de impozitul de echivalent, se înțeleg numai acele clădiri ce servesc efectiv de locuință preotului și acele terenuri cultivabile care îi sunt date preotului spre folosință personală în completarea salariului și care terenuri nu pot avea decât o întindere redusă“.

Cluj, 8 Iulie 1929.

Consiliul Eparhial.

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Concurs.

Prin aceasta se publică concurs pentru primirea de studenți în Academia noastră teologică din Cluj, cu termenul de *15 Septembrie 1929*.

Candidații cari doresc să fie primiți, vor înainta Consiliului nostru o cerere scrisă cu mâna proprie, anexând în original următoarele documente:

a) actul de naștere și botez dela oficiul parohial;

b) atestatul de bacalaureat sau atestatul de absolvire a liceului;

c) atestat medical prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petentului;

d) declarația petentului, subscrisă de părinți sau tutori, că după absolvirea cursului teologic va intra în slujba eparhiei cel puțin cinci ani de zile, la din contră va restitui institutului toate speșele de întreținere, precum și bursele primite;

e) concurenții fără examen de bacalaureat, vor da și o declarație prin care se obligă să facă acest examen în cursul anului școlar.

Cererile intrate după termenul de mai sus, nu se vor lua în considerare.

Cei primiți în Academie, se vor prezenta la viza medicală și la examinarea aptitudinilor muzicale, în ziua de 30 Sept., iar în ziua de 1 Oct. se vor înscrie.

Cursurile încep la 2 Octombrie.

La primire în Academie fiecare student va avea să solvească taxa de întreținere de *3000 Lei pe o jumătate de an precum și 150 Lei taxă de înscriere. Fără aceste sume nu va putea fi primit nici înscris.* Scutiri de taxă sau burse speciale în anul acesta nu se dau. A doua jumătate de 3000 Lei se va achita la 1 Februarie 1930.

Fiecare student primit în institut va aduce cu sine cel puțin patru schimburi de rufe în stare bună.

Dela data înmatriculării studenții intră în toate drepturile și datorințele statorite de regulament.

Nici un student nu poate cerceta în acelaș timp, ca student ordinar, alte institute de învățământ.

Studenții sunt obligați să locuiască în internatul Academiei și să se conformeze normelor stabilite de regulament.

La înmatriculare fiecare este obligat a se prezenta în persoană, cu documentele originale.

Atragem atenția preoțimei noastre asupra acestui comunicat și o rugăm să îndemne tinerii absolvenți de licee, ca să intre în această școală, care le poate deschide prospecte frumoase de viitor.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial, ținută în 5 Iulie 1929.

Nicolae Ivan m. p.,
Episcop.

L. Curea m. p.,
secretar.

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a *Deleni*, tractul Reghin, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în ziarul „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Casa parohială și supraedificatele necesare, toate în natură.

2. Lemne de focărit, la tulpină, din pădurea bisericii.

3. Una ferdelă de porumb sfărmit și una zi de clacă de fiecare cap de familie. Văduvii și văduvele contribuie numai jumăt.

4. Salar dela stat, conform calificațiunii candidatului.

5. Porțiunea canonică în extensiune de 14 jugăre arător și cositor. Pentru întregirea acestei porțiuni canonice la maximum

prevăzut de lege, s'au făcut toate demersurile de lipsă.

6. Venitele stolare obicinuite în comună, ridicate conform cerințelor actuale.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh, sunt poftiți a-și prezenta cererea prevăzută cu documentele cerute de legile în vigoare, precum și cu actul de învoire dela P. S. Sa episcopul nostru, oficiului proto-popesco ortodox român al tractului Reghin și cu consimțământul acestuia se pot prezenta în comună în vre-o Duminică sau sârbătoare, spre a face cunoștință cu poporul.

Deleni, la 23 Iunie 1929.

Consiliul parohial ortodox român.

Ioan Sălăgean, preș. Ioan Brătean, notar.

Văzut. — Reghin, la 3 Iulie 1929.

1—3 I. Maloș, protopop.

Nr. 44—1929. par. 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de cântăreț al parohiei ortodoxe-române Sângiorgiul de Mureș, protopopiatul Tg.-Mureș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Uzufuctul celor 8 (opt) jug. cad. pământ care formează sesiunea cantorală.

2. $\frac{1}{3}$ parte din venitele stolare.

Cererea de concurs se va înainta la oficiul parohial în termenul prescris, anexându-se următoarele documente:

a) Extras de botez.

b) Certificat de pe ultimul an școlar.

c) Diplomă de cântăreț.

d) Certificat de bună purtare dela oficiul parohial, unde domiciliază.

e) Eventuale alte certificate.

Sângeorgiul de Mureș, 2 Iunie 1929.

Consiliul parohial.

Președinte:

Ieronim Puia, adm. par.

Notar:

Pop Ioan.

Nr. 350/1929 Prot.

Văzut: Ștefan Russu, protopop.

Nr. 335—1929. 2—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II. Gâlgău, din protopopiatul Dejului, se pu-

blică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiul parohului legat de acest post este:

1. Retribuția legală dela Stat.

2. Sesia parohială de 15 jug. primite prin Reforma Agrară și cimitirele.

3. Una merță mare de porumb dela fiecare fum.

4. Una zi de lucru dela fiecare fum prestată în natură ori răscumpărată cu bani după prețurile locale.

5. Stola satorită în ședința consiliului par. din 5 Iunie a. c.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile cu documentele prescrise oficiului nostru în termenul fixat și cu avizul nostru se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Fiecare concurent își va prezenta și învoirea dela P. S. Sa Episcopul nostru. Dej, în 5 Iunie 1929.

In înțelegere cu consiliul parohial.

Zaharie Manu, protopop.

Nr. 331—1929. 2—3

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. I. Chețani, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.

2. Sesiune parohială 32 jug. pământ productiv.

3. Casă parohială, supraedificii și grădină.

4. Stola îndatinată.

Cei ce doresc să ocupe acest post își vor înainta cererea cu documentele prescrise oficiului nostru în termenul fixat, iar cu prealabila noastră încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Toți concurenții vor avea să prezinte act de învoire dela P. S. S. episcopul nostru, fără care act nu vor putea fi luați în candidare.

Luduș, la 3 Iulie 1929.

In înțelegere cu consiliul parohial.

Romul Popa, protopop.